

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Index Rerum, Quæ in hoc Libro I. continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

INDEX RERUM,

Quæ in hoc Libro I. continentur.

Numeri hic sunt marginales.

A *Dvocatus*, an possit tueri partem minùs probabilem. N. 92.

Academicorum doctrina, quæ fuerit. n. 388.

Arma contra prohibitionem gestans noctu, quomodo peccet. n. 669.

Auctor, quis dicatur omni exceptione major. à n. 160.

Auctorum numerus quomodo augeat probabilitatem. n. 135. & à n. 170.

Auctorum multitudo an semper faciat probabilitatem. à n. 136.

Auctor unus an faciat probabilitatem. à n. 153.

S. Augustini mens, an ubique sit facilis intellectu; & semper irrefragabilis. à n. 212.

Baptismi neglectus, an sit intrinsecè malus. n. 776.

Benigniora in dubio, an sint præferenda. à n. 294.
item n. 596.

Bulla cœna, an obliget, ubi non est acceptata. n. 637.

Calendarium vetus, an à fidelibus observari possit.
n. 585. 687.

Quid dicendum, si quis exeat è loco, ubi est vetus, ad locum, ubi est novum. n. 687.

Cancellariæ Regula, quam vim habeant. n. 575.

Canon, *Decretum*, *Epistola decretalis*, *Dogma*, *Mandatum*, *Interdictum*, *Sanctio* quomodo differant.
n. 878.

Canonicum Ius & ejus partes. n. 878.

Cardinalium declarationes, quam vim habeant.
n. 574.

Kk 3

Carnes

I N D E X

- Carnes die Veneris*, an licitè dentur infantibus & infidelibus. n. 624.
- An carnes comedere possit die Jovis aut Sabbati, qui dubitat de audita 12. noctis. n. 470.
- Carnes hominis comedere*, an sit intrinsecè malum. n. 776.
- Casus conscientia*, ex quibus præcipuè libris resolvendi sint. à n. 463.
- Quinam præcipuè sint nunc pro illis consulendi. à n. 464.
- Censura propositionum*, quænam sint. à n. 185.
- Cujus sit censurare propositiones. à n. 199.
- Certitudo moralis*, quid sit & quotuplex. à n. 178.
- An requiratur in dictamine conscientia. à n. 46.
- An etiam in ministracione & suscepcionem Sacramentorum. n. 339. 340. 457.
- Chirurgi*, an teneantur tutiora sequi. n. 92.
- Citationes legum*, quomodo fiant. à n. 878.
- Civile Jus* & ejus partes. n. 879.
- Clausuram ingredi aut egredi ad duos passus*, an sit mortale. n. 673.
- Clerici*, an peccent non observantes legem civilem. n. 674. 678.
- Omittentes habitum & tonsuram, quomodo peccent. n. 672.
- Quas Clericis leges imponere non possint laici. n. 679.
- Confessarius*, an teneatur aliquando se accommodare opinioni probabili poenitentis, relicta sibi probabiliore. n. 92. & à n. 443.
- Confessio peccati ex conscientia erronea commissi*, quomodo fieri debeat. n. 1.
- SS. *Congregationes*, quot & quæ sint. à n. 214.
- Conscientia*, quid sit. n. 1.
- Quæ dicatur recta, tum physicè, tum ethicè; quæ erronea. à n. 5.

R E R U M.

Si fit inculpabiliter erronea, an obliget, & fit verè
conscientia. n. 1. & à n. 12.

An opus ex ea factum fit etiam positivè honestum.
à n. 14.

Quid si fit culpabiliter erronea. n. 1.

An hæc sit iudicium, & obliget. à n. 42.

Quid si conscientia dicter aliquid esse peccatum, non
cogitando quale. à n. 2.

Si dicter opus externum esse malum, an internum
ejus operis desiderium sit semper malum. à n. 34.

Quid si præsentè legitimâ excusatione dicter nihil-
ominus omissionem esse peccatum. à n. 39.

An conscientiæ dictamen ultimum debeat esse cer-
tum. à n. 46.

Quomodo formetur secundùm opinionem minùs
probabilem. à n. 303.

Quid sit conscientia practicè dubia, & quid in ea a-
gendum. n. 45.

An conscientia post actum sequens sit attendenda.
à n. 44.

Conscientiæ casus, è quibus præcipuè libris sint re-
solvendi. à n. 463.

Quinam præcipuè sint è Theologis consulendi pro
illis. à n. 464.

Conscientia, quæ dicatur perplexa, & quid in ea a-
gendum. n. 1. & à n. 81.

Conscientia scrupulosa, v. *Scrupulus*.

Consuetudo, quid sit, quotuplex, & an aliquando
habeat vim inducendi vel abrogandi legem,
à n. 570.

Quid dicendum in dubio, an sit inducta ex devotio-
ne; an ex animo se obligandi. n. 592.

An consuetudine acquiri possit privilegium. n. 855.

Contradictoriæ opiniones, an possint esse simul pro-
babiles. à n. 237 & 358.

I N D E X

- Damnatio propositionum* v. *Decreta damnantia*.
- Damni metus*, an excuset ab observatione legis.
n. 781.
- Decisiones Rota*, quam vim habeant. n. 576.
- Decretum*. v. *Canon*.
- Decreta Damnantia* varias propositiones, habentur
ante lib. 1.
- Damnatae hæreses Jansenii. n. 210.
- An decreta propositiones damnantia sint observan-
da. à n. 225.
- An opus sit promulgari in partibus. à n. 229.
- An ab eis appellari possit à n. 229.
- Quid sit propositionem damnari, prout jacet. n. 234.
- Quid sit damnari in sensu ab Auctore intento. n. 209.
- An propositiones copulativæ damnentur quoad o-
mnes partes. n. 235.
- Damnata propositio, an disputativè propugnari
possit. n. 236.
- Damnatio, an tollat probabilitatem propositionis,
à n. 204. & n. 360.
- Dictamen conscientiae*, an debeat esse certum. à n. 46.
- Quomodo formetur secundum opinionem mentis
probabilem. à n. 303.
- An dictamen reflexum sit certius quàm iudicium di-
rectum. n. 312.
- Difficultas magna*, an excuset ab observatione legis.
à n. 780.
- Dispensatio*, quid sit. n. 797.
- An excuset ab observatione legis. n. 796.
- Quid si facta sit sine justa causa. n. 796. 802.
- An habitâ causâ teneatur Superior dispensare. n. 796.
- Si certò adsit justa causa dispensationis, an nihilomi-
nus sit petenda. n. 797.
- An valeat in lege Superioris. n. 796.
- An & quomodo quis possit secum dispensare. n.
796. 799. Potestas

R E R U M.

Potestas dispensandi & dispensatio, an censeantur res favorabiles. n. 622. 798.

An dispensatio per vim vel metum obtenta valeat. n. 796.

Quid si obtenta sit ex falsa causa bonâ fide allegata. n. 796.

An obtineri possit ignorantibus & invito. n. 796.

An causâ cessante cesset. n. 796.

Quid notandum circa dispensationes S. Pœnitentiariæ in votis, matrimoniis, censuris. n. 796.

Circa verba & clausulas harum dispensationum. n. 796.

Circa executores earundem. n. 796.

Commissio dispensandi, an expiret morte committentis. n. 796. 816.

An Superior loci possit dispensare cum vagis & peregrinis. n. 799.

An dispensans sine causâ peccet mortaliter. n. 804.

Quid intelligatur per periculum Incontinentiæ, si pro causâ allegetur. n. 803.

An dispensatus ad majus, etiam sit ad minus: item, an in uno dispensatus, etiam sit in incluso vel concomitante. n. 801.

Dispensatio subreptitia vel obreptitia an valeat. n. 806.

An modicus defectus quoad sub-vel obreptionem invalidet dispensationem. n. 812.

Si dispensans addat, motu proprio, an vitia sanentur. n. 814.

Quid si procurator addiderit aliquid falsum. n. 807.

Si loco veræ causæ in supplica allegatæ, substituatur in rescripto alia falsa. n. 813.

Si in una parte sit falsitas. n. 807.

Quandonam verificari debeat causa finalis. n. 808.

An omnes causæ debeant verificari. n. 809.

I N D E X

- Quid si erratum fit in nomine personæ, Dicecesis &c.
 n. 810.
- An simul exprimi debeant omnes defectus dispensandi. n. 811.
- An dispensatio valeat ante expeditionem rescripti.
 n. 815.
- Quid agendum in dubio de potestate dispensandi vel
 de valore aut extensione dispensationis. n. 622,
 798.
- Quid in dubio de sufficientia causæ. n. 804.
- In dubio*, an dispensatio sit data. n. 805.
- An dispensatio valeat. n. 796. & à n. 804.
- An sit subreptitia. n. 805.
- An aliquid attingat causam finalem. n. 805.
- An casus indigeat dispensatione. 818.
- Dogma. v. Canon.*
- Domicilium & quasi domicilium*, quomodo acquirantur. n. 688.
- Dubium*, quid sit & quotuplex. à n. 67.
- Quid sit negativum & positivum. à n. 71.
- Juris & facti. n. 74.
- Speculativum & practicum. à n. 74.
- An peccet operans cum conscientia practicè dubia.
 n. 45.
- Quid agendum cum conscientia speculativè dubia.
 n. 92.
- Quomodo dubium resolvi debeat ante operationem.
 n. 45. & à n. 78.
- An in dubiis præferenda sint benigniora. à n. 294. 596.
- An in dubio præsumatur factum. à n. 88.
- An in dubio sit melior conditio possidentis, etiam
 extra materiam justitiæ. à n. 495.
- In dubio*, de existentia vel comprehensione sub lege
 &c., quid sit censendum. n. 272. 470.
- An verba significant præceptum an consilium.
 596. 660. An

R E R U M.

- An lex sit justa. 561. 595.
 An sit promulgata. n. 590.
 An sit usu recepta. n. 470. 591. 630.
 An sit abrogata. n. 470. 597.
 An consuetudo sit inducta ex devotione. n. 592.
 An legem ferens sit legitimus Superior. n. 593.
 An Superior possit hoc imperare. n. 594.
 An lex sit odiosa, an favorabilis. n. 621.
 An adsit causa excusans ab observatione. n. 598.
 An legem impleverim: & quid si probabile sit me implevisse. n. 470. & à n. 599.
 An revocatum sit privilegium. n. 852.
 In dubiis circa dispensationes, v. *Dispensatio*.
 Dubius de anno 21., de voto &c., an teneatur. n. 470.
 De ætate requisita ad ordines vel beneficium, an acceptare possit. n. 470.
 De audita 12. noctis, an possit die Jovis aut Sabbati comedere carnes. n. 470.
 De comestione post mediam noctem, an possit communicare. n. 470.
 De valore matrimonii, an possit reddere & exigere debitum. n. 470.
 Certus de debito & dubius de solutione, ad quid teneatur. n. 470. 602.
 Eliso unius motivi per aliud, quando fiat. à n. 261. 418.
Epistola decretalis. v. Canon.
Epiikia, quid sit, & ubi habeat locum. à n. 829.
Error v. Ignorantia.
Excommunicatus non petens absolutionem, quando nam peccet contra præcepta Dei aut Ecclesiæ, quæ non implet. n. 790. 794.
Exemptionem quærere à lege, an sit licitum. à n. 782.
Facti materia, an cadat sub certam definitionem Papæ. à n. 207.

Factum

I N D E X

- Factum*, in dubio, an præsumatur. à n. 88.
Favorabile vel odiosum. v. *Lex*.
Fine Legis cessante, an cesset *lex*. à n. 863.
Formula Juramenti circa verba & sensum Jansenii.
 n. 210.
Fuges contra prohibitionem efferre è patria, quale
 sit peccatum. n. 670.
Habitus Religiosum dimittere ad horam, an sit
 mortale. n. 671.
Habitus & tonsuram omittens Clericis, quomo-
 do peccet. n. 672.
Horologium, quale attendi debeat. n. 586.
Jansenii Hæreses. n. 210.
 Sensus damnatus. n. 207.
Jesuitarum Moralis, an sit corrupta. n. 166.
 An illis permessa sit laxitas opinionum. n. 469.
Ignorantia, quid sit. n. 700.
 Quæ dicatur puræ privationis, malæ dispositionis;
 vincibilis, invincibilis; culpabilis, inculpabilis; Ju-
 ris, facti. n. 701.
 An melior sit quàm error. n. 417. & à n. 702.
 Si sit invincibilis, an excuset à peccato. n. 699.
 An invincibilis dari possit circa leges positivas. n. 719.
 An etiam circa aliquas naturales. à n. 720.
 An argumenta contraria urgeant. à n. 727.
 Ignorantiæ peccata, quæ dicantur. à n. 756.
 Quod sequitur ex ignorantia vel errore, an sit in se
 peccatum. à n. 757.
 An taxari possit quantitas diligentiae necessariae ad
 hoc, ut ignorantia vel error sit inculpabilis. à
 n. 761.
 Ignorans pœnam transgressioni annexam, an incur-
 rat. à n. 767.
 An ignorantia legis allegari possit in foro externo
 pro excusatione. n. 772.

I g n o -

R E R U M.

- Ignorantiæ an æquivalet oblivio. n. 773.
Impedimentum ponere observationi legis, an sit peccatum. à n. 782.
Impossibilitas moralis, quando sit, & an excuset ab observatione legis. à n. 780.
Impotentia rotius vel partis, an excuset ab observatione legis. à n. 778.
 Impotentem se reddens ad observandam legem, quando nam peccet. à n. 782.
Infallibilitas *Papæ*. v. *Papæ*.
Infideles, an teneantur præceptis Ecclesiæ. n. 674. 787.
Intentio satisfaciendi, an requiratur ad implendum præceptum. n. 692.
 An obfit intentio non satisfaciendi. n. 693.
 An saltem requiratur intentio faciendi opus præceptum. n. 694.
Interdictum. v. *Canon*.
Interpretatio legis, quid sit & quomodo facienda. à n. 823.
 An debeat esse benignior. n. 826.
Privilegii, qualis fieri debeat. n. 839
Iudex, an teneatur secundum probabiliora ferre sententiam. n. 360. 364.
Ius Canonicum & civile. à n. 878.
Ius Gentium, quid sit. à n. 605.
Lex & præceptum, quid sit. n. 561.
 Quomodo differant lex, præceptum, mandatum, regula, norma, permissio. à n. 564.
 Lex seu præceptum aliud affirmativum, negativum, naturale, positivum &c. n. 604.
 An leges & præcepta humana, etiam Superioris secularis obligent sub peccato. n. 642.
 Quis possit condere leges vel præcepta. à n. 562.
 Res parva, an sit capax obligationis gravis. n. 642. 667. Res

I N D E X

- Res magna, an sit capax obligationis levis. n. 642.
668.
- Quæ sint signa obligationis gravis vel levis. n. 642.
& à n. 656. 663.
- An consuetudo possit inducere vel tollere legem.
à n. 570.
- An vim legis habeant Declarationes Cardinalium,
Regulæ Cancellariæ, Decisiones Rotæ, à n. 574.
- An & quam acceptationem communitatis requirat
lex, præsertim Ecclesiastica. n. 630. à n. 632.
- An subditi peccent non acceptantes legem. n. 631.
- An licitum sit appellare vel supplicare contra legem,
n. 638.
- An durante appellatione vel supplicatione lex ob-
liget. n. 639.
- Quid si Superior taceat auditâ appellatione vel sup-
plicatione. n. 640.
- Quale tempus requiratur, ut lex non acceptata desin-
nat. n. 630. 633.
- An lex de se invalida fiat valida, si subditi acceptent.
n. 641.
- Lex non sufficienter promulgata, an obliget, à n.
274. 561. 577.
- Qualis requiratur promulgatio legis. à n. 578.
- Lex invincibiliter ignorata an obliget. à n. 281.
- Lex dubia, an obliget. à n. 272.
- Lex Dei, alia est primaria, antecedens, per se & in-
tentiva; alia secundaria, consequens, per accidens
& permissiva. n. 339.
- Si lex non determinet tempus, quandonam tunc
impleri debeat. n. 587.
- Si determinet tempus, an hoc sumatur, præter pro-
pter, an de momento ad momentum. à n. 582.
- An nova lex firmet præterita. n. 588.
- Lex, quæ dicatur Moralis, Pœnalis, mixta. à n. 607.
- Quæ latae, quæ ferendæ sententiæ, à n. 609.

R E R U M.

- An pœnalis obliget graviter. n. 611.
 An etiam ante sententiam vel declarationem delicti.
 n. 612.
 An sit extendenda. n. 616.
 An omnis lex sit benignè interpretanda. n. 596. 660.
 Verba legis quomodo interpretanda. à n. 656. 826.
 An extendi possint ultra significationem. n. 661. à n.
 824.
 Lex, quando dicatur favorabilis vel odiosa. à n. 619.
 Quando nam lex & præceptum ponant materiam
 suam in ea virtute, ex cujus motivo ponuntur.
 à n. 624.
 Lex humana, an possit indirectè præcipere actus in-
 ternos. à n. 643.
 An externum in ordine ad internum. à n. 645.
 An directè mixtum. à n. 647.
 An etiam merè internum. à n. 648.
 Legislator, an & quomodo teneatur suis legibus. n.
 674. 675.
 Lex, an favere possit non subdito. à n. 680.
 Præcepta localia, quos obligent. à n. 682.
 Quid dicendum, si quis ideo exeat loco, ut se eximat
 à lege. n. 683.
 Leges & præcepta an necessariò impleantur ex Cha-
 ritate. n. 690.
 An prærequiratur intentio satisfaciendi. n. 692.
 An satisfaciat intendens non satisfacere. n. 693.
 An requiratur intentio ponendi opus præceptum.
 n. 694.
 An universaliter necesse sit, ut opus, quo impletur
 præceptum, procedat ex libertate operantis. à
 n. 695.
 Legi vel præcepto duplici, an satisfieri possit uno a-
 ctu; vel diversis actibus eodem tempore. n. 697.
 Si plura præcepta eodem actu violentur, an sint plu-
 ra peccata. n. 698. An

I N D E X

- An metus excuset à legis observatione. à n. 774.
- An impotentia totius vel partis. à n. 778.
- An difficultas seu moralis impossibilitas. à n. 780.
- An definat obligari, qui probabiliter putat se non obligari lege. n. 877.
- An peccet, qui se reddit impotentem, vel ponit impedimentum, vel quærit exemptionem à lege. à n. 782.
- Fine legis cessante in aliquo, an lex eum obliget. à n. 863.
- Quandonam universaliter cesset lex vel ejus obligatio. à n. 873.
- Legum citationes quomodo fiant. à n. 878.
- Quid dicendum sit in variis dubiis circa leges. v. *Dubium*.
- Libertas*, an possideat contra legem dubiam. à n. 272.
- An etiam contra non sufficienter promulgatam. à n. 274.
- Item contra invincibiliter ignoratam. à n. 282.
- Licentie præsumptio*, quid sit & an sufficiat. à n. 819.
- Mandatum*. v. *Canon*.
- Materiae gravitas aut levitas* respectu legis, unde colligatur. n. 642. à n. 656. 663.
- Medici*, an teneantur tutiora sequi. n. 92.
- Metus*, an excuset ab observatione legis. à n. 774.
- Missam legere* sine vestibus sacris, an sit intrinsecè malum. n. 776.
- Motivum unum*, quandonam elidat alterum. à n. 261. 418.
- Motivorum æqualitas, an impediatur, quominus intellectus possit assentiri uni. à n. 398.
- An intellectus assentiri possit etiam minùs probabili. à n. 414.
- Motivum, ex quo lex ponitur, quandonam faciat transgressionem esse materiam talis virtutis. à n. 624. *Multa*.

R E R U M.

Mulcta. v. Poena.
Obligatio ad rem gravem, an possit esse tantum le-
vis. n. 642.
Ad rem levem, an possit esse gravis. n. 642.
Signa obligationis gravis & levis. n. 642.
Occisio directa innocentis, an sit intrinsecè mala.
n. 776.
Odiosum vel favorabile. v. Lex.
Opinio, quid sit & quotuplex. à n. 95.
An possit esse actus prudens. à n. 97.
Quæ dicatur probabilis. à n. 103.
Quæ probabilior. à n. 134.
An probabilis habeat se indifferenter ad verum &
falsum. n. 101. 357.
An probabilis falsa melior sit quàm ignorantia.
n. 417.
Quænam dicatur probabilis intrinsecè, extrinsecè,
speculativè, practicè, quoad se, quoad nos.
à n. 113.
An omnis speculativè probabilis, sit etiam practicè.
à n. 113.
Quænam dicantur certò, probabiliter, tenuiter, du-
biè probabiles. à n. 119.
Quandonam sententia dicatur moraliter certa. à n.
178.
An opinio hoc ipso sit probabilis, quòd deduca-
tur è probabilibus, à n. 167.
An hoc ipso sit probabilis aut probabilior, si doceat-
tur à multis aut à pluribus. à n. 136.
An auctoritas unius faciat certò probabilem. à n.
153.
Si hæc dicatur probabilis vel probabilior, an oppo-
sita hoc ipso censetur etiam probabilis. à n. 174.
Quis ferre possit iudicium de probabilitate alicu-
jus opinionis. à n. 156.

I N D E X

- Opinio**, quænam dicatur improbabilis, levis, laxa, temeraria, erronea, errori proxima, scandalosa, piarum aurium offensiva, malè sonans, suspecta, sapiens hæresin, hæresi proxima, hæretica, blasphemata, schismatica, seditiosa, impia. à n. 185.
- Opiniones** censurare, ad quem spectet. à n. 199.
- An opinio** possit amittere vel acquirere probabilitatem. à n. 201.
- Opinio**, si à Papa damnetur, an amittat probabilitatem, licet videatur doceri ab aliquo è SS. PP. à n. 211.
- Opinio** circa materiam facti, an cadat sub certam definitionem Papæ. à n. 207.
- Opinio** damnata ab aliqua S. Congreg., an amittat probabilitatem. à n. 214.
- Opinio** inferens vel illata ex alia damnata, quando nam censeatur damnata. à n. 221.
- Quænam** opiniones circa materiam probabilitatis sint damnatæ. à n. 94.
- An** opiniones contradictoriæ possint esse simul probabiles. à n. 237. 358.
- An** licitum sit sequi opinionem probabilem relicta probabiliore. n. 92. à n. 268.
- An** etiam, si evidens sit oppositam esse probabiliorem. n. 301.
- An** etiam in materia juris Divini & naturalis. n. 301.
- Et** quamvis probabilior esset etiam tutior. n. 470. à n. 476.
- An** argumenta contraria urgeant. à n. 319. 489.
- An** etiam licitum sit sequi opinionem alienam relicta suâ probabiliore. n. 92.
- Etiamsi** illa aliena videatur esse falsa. n. 377.
- An** hæc sententia benigna sit certa. à n. 342.
- An** hic probabilismus faveat omnibus sceleribus. à n. 361.

R E R U M.

An sit licitum sequi opinionem tenuiter vel dubie tantum probabilem. à n. 366.

An probabiliter tantum probabilem. à n. 368.

An extrinsecè tantum probabilem. n. 369.

An hæc & oppositam probabilem, etiam in eadem materia. à n. 370.

Operans secundum aliquam opinionem, an necessario debeat illam habere vel elicere. à n. 387.

An elici possit opinio ex motivo uno, licet oppositum sit æquè probabile. à n. 398.

Imò licet oppositum sit probabilius. à n. 414.

An aliquando sit obligatio sequendi probabiliorem aut tutiorem. n. 457.

An sit aliquando obligatio sequendi minus probabilem, aut unam probabilem præ alia. à n. 459.

An opinioni probabili pœnitentis aliquando teneatur se accommodare Confessarius, relictâ sibi probabiliore. n. 92. à n. 443.

An consilium possit suggeri secundum opinionem minus probabilem. n. 92.

Si Superior imperet secundum probabilem, an subditus teneatur obsequi relictâ suâ probabiliore. n. 92. à n. 432.

An obligetur lege, qui probabiliter opinatur se non obligari. n. 377.

An Advocatus possit defendere partem minus probabilem. n. 92.

An Medici & Chirurghi teneantur tutiora sequi. n. 92.

An Judices probabilia. 360. 364.

An consultius sit se & alios dirigere secundum opiniones rigidiores, an secundum benigniores. n. 475. 510.

An opiniones novæ potiùs docendæ & sequendæ, quàm antiquæ. à n. 466.

I N D E X

- Opinionum laxitas, an sit Jesuitis permiffa, n. 469.
Opinio tutior, v. Tuta.
Papa, an fit infallibilis in materiis juris circa fidem
 & mores. à n. 202.
 An etiam in materiis facti. à n. 207.
Peccata ignorantiae, quæ fint. à n. 756.
 Quomodo confitenda. n. 1.
Peregrini aut peregrinaturi, an teneantur legibus do-
 micilii firi, à quo abfunt vel aberunt. n. 682. 684.
 Quid fi ideo cogitet exire, ut fe eximat à lege. n. 683.
Peregrini & vagi, an teneantur præceptis fpecialibus
 locorum, in quibus morantur. n. 685.
 An teneantur præceptis juris communis, fi ibi non
 fint in ufu. n. 687.
 Quid fi fit fpeciale præceptum in loco è quo & ad
 quem exeunt. n. 686.
Perplexitas & perplexa conscientia. n. 1. & à
 n. 81.
Pœna vel multa, an folvi debeat, fi non exigatur. à
 n. 613.
 Conventionalis, quando debeat folvi. n. 615.
 An pœna quandoque incurratur, licet retractata fit
 culpa. n. 618.
Poffeffio, pro quo cenfeatur ftare. n. 470. 509.
 An in dubio melior fit conditio poffidentis, etiam
 extra materiam iuftitiæ. à n. 495.
Præceptum v. Lex.
Præfumptio licentiæ, quid fit, & an fufficiat. à n. 819.
 In dubio, an præfumatur factum. à n. 88.
Principes, v. Superior.
Privilegium & gratia, quid fint. n. 832.
 Privilegium, aliud personale, aliud reale. 833
 An aliquod privilegium acquiri poffit confuetudine.
 n. 855.
 Quid fi ex falfa caufa fit datum. 840.

Quomo-

R E R U M.

- Quomodo sit interpretandum. n. 622. 623. 839.
 An concessio uno concedantur alia ad usum privilegii
 necessaria. n. 844.
 An indigeat acceptatione. n. 841.
 Quid si concedatur non subdito. n. 843.
 An valide actus præteritos. n. 845.
 Si idem concedatur duobus, utrum prævaleat.
 n. 846.
 An sit obligatio utendi privilegio. n. 847.
 Quid de communicatione privilegii. n. 848.
 An committi possit alteri. n. 849.
 An privilegia vivæ vocis sint revocata. à n. 850.
 Quandonam cesset privilegium. à n. 834. & 840.
 Quandonam efficaciter derogetur privilegiis. à n.
 837.
 An semper revocari possit. n. 843. 858.
 Quid in dubio, an sit revocatum. n. 852.
Probabile. Probabilitas. v. Opinio.
Promulgatio legis, an prærequiratur ad obligatio-
nem. à n. 274. n. 561. 577.
 Qualis promulgatio legum requiratur. à n. 578.
Propositio. v. Opinio. Decreta damnantia.
Propositiones damnatæ Wicleffi, Jo. Huss, Lutheri,
Baji, Molinos, Cameracensis: item damnatæ ab
Alex VII., Innoc. XI., Alex. VIII., Innoc. XII.,
habentur post Præfationem, ante hunc librum I.
 Propositiones Jansenii. n. 210.
 Prudens, quis dicatur. n. 99. & à n. 110.
 Prudentia, an possit imperare opinionem, si re ipsa
 sit falsa. à n. 97.
 Pueri, an & quando teneantur præceptis Ecclesiæ,
 n. 674. 676.
 Sacramenta, an ministrari & recipi debeant secun-
 dum tutiora. n. 339. 340. 457.
 Sacramenti administrationem simulare, an sit in-
 trinsecè malum. n. 776. L1 3 Sar=

I N D E X

- Sanctio. v. Canon.*
Sapiens. v. Prudens.
Scrupulus, quid sit. n. 511.
 Quandonam aliquis judicari debeat scrupulosus. à n. 515.
 Quæ sint signa conscientiaë scrupulosæ. n. 511.
 Quæ causæ. n. 512.
 An sit licitum operari manente scrupulo. n. 511.
 Sintne scrupuli utiles an noxi. à n. 513.
 Quæ sint remedia. n. 511.
 Quæ regulæ pro scrupuloso. à n. 524.
 Quid præterea observandum pro directione scrupulosi. à n. 527.
 Quid circa scrupulosum de peccatis præteritis & eorum Confessione. à n. 541.
 Si angatur, ne variis tentationibus consentiat. à n. 546.
 Ne ubique operetur cum dubio. à n. 556.
 Si oggerat, se non esse talem, qualis putatur esse, &c. n. 560.
Sententia. v. Opinio. Propositiones.
Simulare administrationem Sacramenti, an sit intrinsecè malum. n. 776.
Subditus. v. Superior.
Superior, an tutò regat, sequendo aliorum tantùm consilia. à n. 454.
 An sit obediendum Superiori, si imperet secundùm opinionem subdito minùs probabilem, n. 92. & à n. 432.
 Quid in variis dubiis de materia præcepti, potestate imperandi, &c. v. *Dubium.*
Tempus à lege præscriptum vel connotatum, an intelligatur, præter propter. à n. 582.
 Quid si lex nullum tempus præscribat. n. 587.
 Tutior vel tutior opinio, quænam dicatur. à n. 472.
 An

INDEX RERUM.

- An omnes opiniones sint æquè tutæ. n. 471.
 An tutior sit semper sequenda. n. 470. & à n. 478.
 An argumenta contraria urgeant à n. 489.
 An aliquando sequenda sit tutior. n. 92. 339. 340.
 457. à n. 476.
Vagi. v. Peregrini.
Verba legis, quomodo interpretanda. à n. 656.
Veritas moralis, an sit semper invenibilis. n. 283. à
 n. 707.
 An veritatis non inventio quandoque fundet inven-
 tionem illius in ordine ad dubia conscientie sol-
 venda. n. 718.
Viva Vocis Oracula, an revocata sint. à n. 850.
Voluntas Dei, quæ dicatur primaria, antecedens,
 per se & intentiva; quæ secundaria, consequens,
 per accidens & permissiva. n. 339.
 An voluntas nostra possit determinare intellectum
 ad assentiendum motivo uni, licet pro opposito
 occurrat aliud æquè probabile. à n. 398.
 Inò licet pro opposito occurrat probabilius. à
 n. 414.

Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, appearing as ghostly impressions of the original script.

